

denne sammenhæng til betydningen af med hensigtsmæssige midler at tillade de valgte kurdiske repræsentanter at deltage fuldt ud i den demokratiske proces, f.eks. ved at nedsætte spærregrænsen; understreger, at det er nødvendigt at opbygge en effektiv decentraliseret administration;

51. finder, at Tyrkiet ikke alene kan skaffe de nødvendige finansielle midler til et sådant investerings- og udviklingsprogram i den sydøstlige region, og at disse midler derfor bør tilvejebringes i en større international ramme; opfordrer den tyrkiske regering og Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning EU's førtiltrædelsesstøtte kan anvendes i denne sammenhæng;
52. glæder sig over, at der er vedtaget en lov om internt fordrevne, som, hvis den bliver ført ud i livet, kan udgøre et vigtigt retsmiddel; bemærker ikke desto mindre, at den fortsatte tilstedeværelse af landsbyvakter og den fornyede vold vanskeliggør tilbagevenden; opfordrer derfor indtrængende de tyrkiske myndigheder til at afvæbne landsbyvakterne og til at opløse systemet med landsbyvakter;
53. opfordrer den tyrkiske regering til at vise, at den er fast besluttet på at finde en politisk løsning på det kurdiske spørgsmål ved at mødes og indgå i en dialog med det lovlige og kurdiskvenlige politiske parti, Det Demokratiske Samfunds Parti, som har opfordret til våbenhvile og politisk dialog;

Regionale spørgsmål og eksterne forbindelser

54. bifalder valget af Istanbul som europæisk kulturhovedstad i 2010;
55. gentager, at et moderne, demokratisk og verdsligt Tyrkiet efter dets opfattelse vil kunne spille en konstruktiv og stabiliserende rolle med hensyn til at fremme forståelsen mellem civilisationerne og mellem Den Europæiske Union og landene i regionen omkring Tyrkiet, navnlig Mellemøsten, samtidig med at det gradvis tilpasser sig EU-medlemsstaternes politik; glæder sig i den forbindelse over, at regeringen og parlamentet i Tyrkiet har besluttet at ville deltage i FN's fredsbevarende styrker i Libanon;
56. noterer sig Tyrkiets forslag om at oprette en ekspertkomite, som bør være i FN-regi, for at overvinde fortidens tragiske hændelser samt Armeniens holdning til dette forslag; opfordrer indtrængende både den tyrkiske og armenske regering til at fortsætte deres forsoningsproces og finde frem til et forslag, der er acceptabelt for begge parter;

glæder sig over, at der med de seneste debatter i Tyrkiet i det mindste er taget et første skridt i retning af at drøfte den smertefulde historie med Armenien; understreger, at det er absolut nødvendigt for et land på vej til at blive medlem af EU at nå frem til en forståelse og erkendelse af sin fortid, også selv om det armenske folkedrab ikke formelt indgår i Københavnskriterierne; opfordrer i den forbindelse de tyrkiske myndigheder til at lette arbejdet for forskere, intellektuelle og akademikere, der arbejder med dette spørgsmål, ved at give dem adgang til historiske arkiver og til alle relevante dokumenter; opfordrer indtrængende Tyrkiet til uden forbehold at tage de nødvendige skridt til at oprette diplomatiske og venskabelige forbindelser med Armenien, ophæve den økonomiske blokade og åbne landegrænserne inden for en overskuelig fremtid i overensstemmelse med de beslutninger, der er vedtaget i Europa-Parlamentet i perioden 1987-2005, og dermed opfylde prioriteringerne for tiltrædelsesparkerskabet og kravene i forhandlingsrammerne om fredelig løsning af grænsekonflikter, der begge er betingelser for tiltrædelsen af EU; mener, at der bør indtages en tilsvarende holdning til spørgsmål vedrørende andre mindretal (f.eks. grækerne fra Pontos og assyrerne);

57. opfordrer Tyrkiet til at forpligte sig til at opretholde gode naboskabsforbindelser; minder i den forbindelse Tyrkiet om, at det bør afstå fra enhver trussel mod nabolande (f.eks. »casus belli«-truslen over for Grækenland vedrørende retten til at fastlægge grænserne for landets territorialfarvande) og fra militære aktiviteter, der kan føre til spændinger (f.eks. de vedvarende krænkelser af reglerne for flyveinformationsregioner og det græske luftrum), og som også er en trussel mod luftfartssikkerheden, påvirker et godt naboskab og vil kunne få negative konsekvenser for tiltrædelsesprocessen; opfordrer Tyrkiet til at gøre en seriøs og intensiv indsats for at løse de udestående konflikter med alle dets naboer i overensstemmelse med FN-pagten og andre relevante internationale konventioner; henviser til, at udestående spørgsmål om fastlæggelse af grænser (f.eks. grænserne for kontinentalsoklen i Det Ægæiske Hav), som det fremgår af formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Helsinki den 10. og 11. december 1999 og de kortsigtede prioriteringer for tiltrædelsesparkerskabet, såfremt der ikke findes en løsning, bør indbringes for ICJ